
Martin Vrabec: Člověk má potřebu vyrobit něco hmatatelného

Odborně se věnuje raně novověké a klasické německé filosofii, učí číst a interpretovat text, vede nadšeným studujícím závěrečné práce. Analytické myšlení však spojuje s manuální prací a ve svém volném čase se věnuje truhlářství. A víte, že dokonce vyrobil dřevěné lavičky u fakulty? To všechno dovede doktor Martin Vrabec z [Katedry filosofie](#). Během vánočních svátků pokračujeme v sérii rozhovorů o neakademických činnostech pracovníků a pracovníc FHS. U šálku adventního čaje jsme si krátce promluvili o truhlářském řemesle, minulých a současných projektech a taky o tom, co spojuje manuální práci se dřevem s filosofií.

Martin Vrabec, foto: Ondřej Trojan

Jak jste se dostal k truhlářství?

Už je to dávno, začal jsem někdy před dvaceti lety. Ani nevím proč, prostě mě to začalo bavit. Měl jsem kamarády truhláře, kterých jsem se mohl ptát na rady, protože tehdy koncem devadesátek nebyl ani internet, natož YouTube. Člověk musel shánět informace od někoho, kdo to sám umí. Během studií, až do doktorátu, jsem se truhlářinou i živil. Nejvíc jsem vyrobil postelí, ale taky stoly, okna, dělal jsem i kuchyň, takové normální truhlářské věci. Jsem taky nadšený včelař, tak jsem si vyráběl úly.

Říkáte, že až do doktorátu. Pak jste řemesla nechal?

Už nebyl čas a taky jsem přišel o dílnu, neměl jsem kde ani kdy se tomu věnovat, až před pár lety jsem se k truhlářství vrátil. Letos si taky dálkově dodělávám výuční list na truhláře. Jednak si něco zajímavého přiučím, hlavně během praxí, a jednak je to možnost mít živnost do budoucna. Je to taková jistota, že se člověk dokáže uživit rukama.

Jste z Prahy? Jak se v Praze hledá truhlářská dílna?

Naštěstí z Prahy právě nejsem. Původně jsem měl dílnu doma v Podkrkonoší na rodinném statku, teď mám vlastní dílnu na chalupě. Člověk na ni potřebuje docela dost místa.

Vyrábíte toho hodně?

Dělám hlavně pro kamarády. V létě jsem dělal třeba japonskou postel. Je to speciální systém, skládačka, kde jednotlivé části do sebe zapadnou a není třeba jediného šroubku nebo hřebíku. Zabralo to nějakých čtyřicet hodin práce, ale kolikrát neumím adekvátně odhadnout čas dopředu, pak se blbě odhaduje i cena, naštěstí s kamarády se vždycky nějak dohodnu.

Děláte i něco jiného než nábytek?

Různé srandy, například jsem zkoušel vyřezávat dřevěné mísy. Rád se učím nové věci, ale většinou dělám, co kamarádi a známí potřebují. Teď jsem měl dělat schody, které jsem předtím nikdy nedělal, ale nakonec to odpadlo. Taky dveře jsem pořádně nedělal, zrovna plánuji vyrobit si dvoje pro sebe na chalupu, na tom si to vyzkouším, a pak to třeba můžu nabízet i někomu dalšímu.

Sdílette zájem o řemeslo i v rodině?

Mám dceru, je ještě docela malá, ale občas mi pomáhá nebo si v dílně něco sama kutí. Nejvíc se jí líbí, že se nemusí uklízet jako doma a odřezky se můžou házet na zem.

Utkvěla vám v paměti něco z vaší výroby, na co jste obzvlášť pyšný?

Před těmi dvaceti lety jsem dělal takovou pěknou dvojpostel. Návrh si vytvořil jeden známý výtvarník a byla to postel s knihovnou v předním i zadním čele. Byla docela vymakaná, částečně dýhovaná, ale už nemám ani fotky.

Vaši přátele tedy přichází už s konkrétními návrhy?

Většinou to tak je. Když si lidé nechají vyrobit něco na zakázku a jsou ochotní zaplatit za manuální práci, mají většinou jasnou představu, co chtějí, proto si to často navrhnou sami. Jinak by si ten nábytek koupili v IKEA.

Vyrobil jste dřevěné lavičky pro fakultu. Jak vznikly? Máte plány dalšího zvelebování fakulního okolí?

Bývalá paní děkanka mě požádala, jestli bych nevytvořil provizorní lavičky, než se zrealizují původní architektonické projekty na venkovní mobiliář. Po krátké konzultaci s architekty, jejichž jediným požadavkem bylo dodržení proporcí oranžových sedaček v dolní dvoraně, jsem vymyslel jednoduchý design, aby byl rychlý na výrobu a relativně levný. Pak jsme je spolu s doktorem Synkem a ještě jedním naším studentem dali dohromady za jedno odpoledne. Není to nic definitivního, ale fungují a nějakou dobu vydrží. Nic dalšího zatím neplánuju.

Lavičky před fakultou z dílny doktora Vrabce, foto: Ondřej Trojan.

Je truhlářství běžné u filosofů? Kromě vás se mu věnuje třeba právě pan doktor Synek.

Asi nejen mezi filosofy, ale obecně mezi intelektuály, a nemusí to být zrovna truhlařina, ale jakákoliv běžná manuální činnost, výroba něčeho hmatatelného. Člověk má potřebu vyrobit něco, na co se dá sáhnout.

Přemýšlíte během výroby nad filosofií?

Někdy, pokud zrovna řeším nějaký problém, tak se mi honí hlavou i při vrtání nebo broušení dřeva. Když jsou ruce zaneprázdněné, mysl běží občas snadněji.

Je to tedy dobrá životní cesta, dělat řemeslo?

Spousta lidí nechce dělat rukama a řemesla je nezajímají. Proč by taky měla? Takže to, jestli dělat manuální práci nebo intelektuální, pro ně asi není nějaké reálné dilema. Mně osobně přijde nejzajímavější kombinovat obojí, truhlářství i filosofii. Být jenom truhlář bych asi nedokázal, nebaví mě dělat podesáté to samé, navíc mi to přijde jako hrozně úzká životní nika. Obojí si je přitom v něčem dost podobné. Truhlář musí promyslet jednotlivé kroky tak, aby na sebe správně navazovaly, což u složitějších výrobků vůbec není banální a je to vlastně analytické myšlení podobné jako ve filosofii. Jen truhlář navíc potřebuje alespoň trochu šikovné ruce.

Alena Ivanova